

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
« pol leta 8 L.
« četri leta 4 L.
Za inozemstvo celo
leto 35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 84

V Gorici, v sredo 21. oktobra 1925.

Leto VIII.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v na-
prej. List izdaja kon-
sorcij
«GORIŠKE STRAŽE»
Tisk Zadrúžne tiskarne
v Gorici, Riva Piazzut-
ta št. 18.
Uprava in uredništvo
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).

Trije temelji.

Vse naše hotenje, stremljenje in delovanje ima jasno začrtan cilj: na tej zemlji naših pradedov hočemo ostati narod poštenjakov, narod, ki brani in ljubi vero in jezik očetov. V ta namen smo si ustvarili svojo politično, prosvetno in gospodarsko organizacijo. Kdor je imel priliko pogledati v naše organizacije, se je lahko prepričal, da se v njih vestno, pošteno in odkrito dela. Zgrajene so na neporušnih temeljih krščanske zavednosti in socialne pravičnosti. Nihče nam do danes še ni mogel dokazati kakih prevratnih, protidržavnih korakov, nihče, kdor se je hotel prepričati, nam ne more očitati, da smo morali v njihovo obrambo marsikaj tvegati in žrtvovati, smo to storili. In bodi zapisano in povedano tudi za bodoče: odločni in močati kot doslej ostanemo tudi v naprej.

Imamo svojo politično organizacijo. Nikjer na svetu ne najdete izobraženega naroda, ki bi bil brez nje, saj je vendar politika os, okrog katere se giblje in razvija vse javno življenje. S politiko in njenimi vprašanji se bavi in ukvarja dandanes že najprostejši človek. Imeti v politiki upliv in v njej po možnosti soodločevati pomenja vendar obstoj. Odrekat nam pravico do politične organizacije bi bila tedaj trda krivica.

Slovenci imamo krščansko prosvetno organizacijo. Če kdaj je ravno sedaj v povojnih razmerah naše prosvetno delovanje, ki temelji na vekovitih krščanskih načelih, nujno potrebno. Razruvani in do mogoča prežeti od vseh človeških slabosti so se vrnila narodi iz svetovne vojne. Tudi nam julijskim Slovanom v tem oziru ni bilo pri-

zanešeno. Brezdvomno je bilo pri nas še hujše kakor drugod. Saj je vojna šla kakor vihra preko nas. Porušila je domove, razdejala polja, razmetala družine in v tujini vničila mnogo plemenitega in dobrega, kar je prej krasilo našega človeka. Zacetiliti te rane in ustvariti zopet zdrave, poštene ljudi, to je namen naše prosvetne organizacije. More kdo trditi, da ni vreden dela najboljših naših mož?

Imamo svojo gospodarsko organizacijo. »Pomagaj si sam in Bog ti bode pomagal,« pravi star pregovor. Tega zlatega rekla smo se držali mi Slovenci, ki smo bili gospodarsko vedno majhni in šibki, že pred vojno. Ustvarili smo si zato cvetočo združeno organizacijo in si skušali z njo z medsebojnim, smotrenim trudom gospodarsko pomagati. Še bolj kot pred vojno je nam potrebna gospodarska organizacija sedaj po vojni. Pomislite samo na ruševine, v katere smo se vrnili, na splošne povojne gospodarske težave in na nesocialne zablode, ki jih je rodil krvavi čas, in pritrdili nam boste v polnem obsegu: najširša, do zadnje kočice razpletena gospodarska organizacija je za naš obstanek nujno potrebna.

Označene tri organizacije so temeljni stebri, na katerih sloni naša sedanjost in bodočnost, so duša našega življenja.

Narod slovenski, sam si svoje sreče kovač! Združimo se v močne organizacije, poživljajmo ljubezen do slovenskega doma, združeni se krepimo, da si kmečki stan reši zemljo in dom, da se združeni delavski stan dvigne h boljšemu življenju in da se vse ljudstvo prešine z duhom krščanstva, ki nam daje pogum in moč v boju za pravico

Kaj se godi po svetu?

V petek zvečer je mesto Locarno zažarelo v čarobni razsvetljavi. Spuščali so rakete in umetne ognje. Nešteta množica ljudi se je zbrala na šetališčih ob krasnih obalah mičnega jezera. Vsem je sevala z obraza neka nenavadna radost. V tem prijetnem razpoloženju vsega prebivalstva so državniški podpisovali »Locarnske pogodbe« v palači Prave de via delle Palme.

Zgodovinska seja.

Ob 4. uri popoldne so začeli prihajati državni odposlanci peš ali z vozili v sejno palačo. Locarnski mesčani so se postavili ob cesti in burno pozdravljali državniške, ki so šli podpisat svetovni mir.

Na vrhu stopnišča je sprejemala državniške soproga angleškega zunanjega ministra Chamberlaina, ki je vsakega posebej ujela v fotografski aparat. Tribune so bile polne občinstva, ko se je pričela seja. V dvorani se je čul le lahen nemir, ko so vsi napeto pričakovali angleškega izvedenca Hursta, ki je imel nalogo, da prinese pogodbene listine. Med tem si pa člani vseh sedmoro odposlanstev (angleškega, francoskega, belgijskega, italijanskega, nemškega, češkega in poljskega) pridno izmenjujejo posetnice z lastnoročnimi podpisami.

Ob tri četrt na sedmo uro vstopi v dvorano gospod Hurst s svežnjem listin pod pazduho. To je slovita pogodba, ki ji manjkajo le še podpisi.

25 na stroj tipkanih strani tvori locarnske pogodbe. Ovoj je bele barve. Sveženj je zvezan z azurnimi in rdečimi trakovi, v barvah Ticinskega kantona, kamor spada mesto Locarno. Na sprednji ovojni strani se bere: »Locarno 1925«; na zadnji pa: »Dano v Locarnu, dne 16. oktobra 1925.« Pod tem besedilom je prostor za podpise in za rdeč pečat z grbom locarnske mestne občine.

Ko odloži Hurst svoj sveženj spregovori Anglež Chamberlain kar sede: »Evo, zaključni protokol naših zborovanj. Prosim, da podpisete po francoskem abecednem redu. Pogodbe in konvencije bodo pa parafinirane.«

— Te dni, ko vse govori in premišlja o svetovnem miru, se večkrat sliši o »parafiniranih« pogodbah. V diplomatskih krogih je običaj, da se besedilo pogodb parafira in ne podpisuje. To se pravi, da vtisnejo v pečat začetnice svojih imen. Mussolini je torej podpisal: Bm, kar znači Benito Mussolini.

Angleški izvedenec Hurst je postal listine pred vsakega odposlanca po tem le redu: nemški kancelar Luther, nemški zunanji minister Stresemann, belgijski zunanji minister Vandervelde, francoski Briand, Chamberlain, Mussolini, poljski zunanji minister grof Skrzynski in Čeh dr. Beneš. Zaključni protokol so podpisali, priloge z besedilom pogodb pa parafirali. Končnojavni

podpisi na ta besedila pa bodo dani v Londonu 1. decembra na čast Austenu Chamberlainu, ki je zborovanja z znano angleško diplomatično spretnostjo vodil.

Nov duh med narodi.

Ko so bile te slovesnosti pri kraju se je dvignil nemški zunanji minister Stresemann ter se v kratkih besedah zahvalil za delo na zborovanju. »S sodelovanjem vseh narodov,« je vzkliknil, »se bo človeštvo razvijalo in učakalo boljših dni.« Briand je naglašal, da ideja sodelovanja vseh narodov ne bo odslej več le lepo upanje sanjačev, marveč resna volja vseh državnikov, da dajo ljudstvom mir, ki ga tako želijo. Iste želje in potrebe vsega človeštva, ki hoče zdaj graditi na ruševinah svetovne vojne novo, boljšo bodočnost, so poudarjali tudi ostali odposlanci. In tudi uvod v zaključni protokol pričena z besedami: »Predstavniki nemške, belgijske, britanske, francoske, italijanske, poljske ter češke vlade, zbrani v Locarnu od 5. do 16. oktobra leta 1925., so zato, da bi se pogovorili o skupnih sredstvih, kako obraniti njih narode pred bičem vojne ter mirnim potom poravnati vse nastale spore itd.«

Vse je prešinjeno z idejo miru. Sedem let je morala Evropa hoditi od Versaja do Locarna, do so jo razmere prisilile, da spozna, česa ji manjka. Šele v Locarnu niso več sedeli za diplomatično mizo zmagovalci in premaganci; tukaj so bili vsi enakopravni. Ta novi duh je pisal te pogodbe, ki naj za letošnji božič oznanijo trpečemu človeštvu: »Mir ljudem na zemlji...« Da bi le ta novi duh miru in sprave bil trajen!

Slovo iz Locarna.

Naslednji dan zjutraj je mestna občina priredila odposlancem svečan zajutrek. Mestni župan Rusca je zatrjeval v kako čast si mora šteti priprosto švicarsko mestece, da postane zibelka svetovnega mira. Po končanih svečanostih je še Chamberlain izročil županu v znak hvaležnosti nad lepim sprejemom spomenico podpisano od vseh odposlanstev. Takoj za tem se je večina delegatov odpeljala. Le Angleži in Francozi so še ostali v mestu ter dajali novinarjem svoje izjave. Danes pa ima mestece zopet svoje vsakdanje lice in nihče, ki vidi danes zaprte letovišarske hotele, ne bi sodil, da se je komaj pred par dnevi tukaj določevala nova smer zgodovini.

Kaj so podpisali?

Zunanji ministri sedmerih držav so podpisali pet pogodb:

1. Rensko pogodbo. Podpisale so jo Nemčija, Belgija, Francija, Anglija in Italija.

Ta pogodba določuje varstvo obstoječih mej na Renu, kakor so bile že določene 28. junija 1919. v Versaju, Nemčija se je s tem odrekla Alzaciji in Loreni, obenem si pa zavarovala hrbet, če bo imela kaj opravila na vzhodnih mejah.

2. Rzsodiščno pogodbo med Nemčijo in Francijo, ki določuje, da se bodo mogoče nastali nesporazumi poravnali mirnim putem. Stavil se bo poseben odbor sodnikov ali pa se bo razsojanje poverilo stalnemu mednarodnemu rzsodišču v Haagu. V drugi stopnji pa bo spore reševalo Društvo narodov.

3. Rzsodiščno pogodbo med

Nemčijo in Belgijo, ki ima enako vsebino.

4. Slično pogodbo med nemško in poljsko republiko ter

5. prav tako pogodbo med nemško državo in Čehoslovaško.

Varnostne pogodbe za vzhodne meje pa Nemci niso podpisali. Nemški odposlanci so se zelo spretno izvili iz zanj. Podpisali so varnostno pogodbo za Ren, za češke in poljske meje pa ne. S tem so pa tudi druge države priznale, da smejo Nemci svoje meje na vzhodu popravljati, za enkrat sicer le mirnim potom s pomočjo rzsodnikov.

Drug velik uspeh Nemcev v Locarnu pa je priznanje njihove enakopravnosti v zboru drugih držav. Zdaj bo Nemčija sprejeta v Društvo narodov. S tem bo padla stena, ki je ločila takozvane države Velikega sporazuma od nemške države. Sovražniki od včeraj, bodo danes pogodbenim potom postali zavezniki. In to ni majhnega pomena za nemško republiko, ki se je komaj vstavila pred prepadom.

Podpis locarnskih pogodb je največ dobička prinesel leta 1918. poraženi Nemčiji. Francoski nacionalisti z nepopustljivim Poincareom na čelu so hoteli na mirovni konferencah streti Nemčijo in jo vreči na kolena predno ji bi pustili živeti. Ta francoska politika sovraštva se je morala umakniti zmerni politiki Herriota, Brianda in drugih dalekovidnejših mož. Letos si je Nemčija pridobila svoj ugled kot velesila spet nazaj.

Botri nemške rešitve.

Nemška ministra se ne bi mogla vrniti domov s takšnimi uspehi, če ne bi za nje veljal v Locarnu pregovor: »Kjer se dva lasata, se tretji smeji.« Anglija se je trudila, da se ponižana Nemčija ne uda sladkim vabam ruskega zunanjega ministra Čičerina. Hotela je v skrbeh za svoja prekomorska azijska posestva iztrgati Nemce iz zveze z Rusi in jih prikleniti nase. Pa tudi Renska meja jih je skrbelo. Če bi se Nemci zvezali z Rusi, bi kmalu obračunali ob Renu s Francozi ter že naslednji dan naperili svoje dalekosežne topove z belgijske in francoske obale na britanski otok. Zato so vedno bolj pritiskali na »prijatelje« Francoze, naj Nemcem popustijo. Ti so res popustili, a stroške za ta angleški račun morata plačati Čeh in Poljak. Rusi so pa za enkrat igro izgubili, če niso Nemci že v Locarnu držali dvoje želez v ognju.

Manjka še en pečat!

Človek bi mislil, ko bere že 14 dni dolge slavospeve na mirovne pogodbe, da odslej ne bo nikdar več zgrabilo kako ljudstvo za orožje; bi mislil, da so si vsi narodi sveta že izmenjali poljub miru. Toda prehitro je to veselje. Spomnimo se le na to, da sta dve svetovni velesili izven zbora držav, ki so včlanjene v vsaj navidezni mirovni stavbi Društva narodov. Rusija in Amerika še vedno čakata. Spomnimo se dalje na že večkrat opisovano divjo, a danes še skrito borbo med Japonsko in Ameriko za nadvlado na Tihem Oceanu. Ko bo Locarno veljal ne le za Ren in Evropo, marveč za občestvo vseh ljudstev sveta, takrat bodo lahko zvonili zvonovi novi srečnejši dobi. In tedaj bodo morali pritisniti na pogodbe svoje pečate ne samo diplomati: na pogodbah bo moral stati še eden, ki, žal, danes še manjka in to je pečat ljubezni, pravičnosti in poštenja.

DNEVNE VESTI.

Zadnji pozdrav.

Pri svojem odhodu iz Gorice kličem vsem duhovnim sobratom, prijateljem in znancem. Zahvaljujoč se ob enem za vso naklonjenost, prijaznost in sploh za vse dobrote izkazane moji osebi, prisrčni: »Z Bogom! — P. Romuald Ausser, frančiškan — misijonar. — Gorica, dne 15. oktobra 1925.

Irci pri sv. očetu.

Pred dobrim tednom so romali Irci v Rim, da se poklonijo voditelju katoličanov. Romarje je vodil državni predsednik Cosgrave in najodličnejši možje irskega naroda.

Velika železniška nesreča pri Paviji.

V noči od 16. do 17. oktobra se je pripetila na postaji Bressana med Pavijo in Voghero velika nesreča. Na postajo je privozil brzovlak Milano-Genova. Ker je lokomotiva potrebovala neka majhna popravila, se je brzovlak ustavil za 10 minut. Med tem je pa prihrumel od zadaj tovorni vlak, ki ni pazil na znamenja, ter je z vso silo zavozil v brzovlak. Nastalo je velikansko kričanje in stokanje. Izpod ruševin in celega kupa železja so potegnili dvanaest mrličev in preko 50 težko ranjenih. Oblastva iščejo strojevodjo in kurjača tovrnega vlaka, ki sta zbežala in se skrila.

Primerjaj!

Locarno zborovanje je bilo že štirideseto od novembra 1918. sem, na katerem so kovali mir. Angleški svetovni list »Temps« pravi, da je od napovedi vojne do premirja dne 11. novembra 1918. objavil 1552 vojnih poročil; člankov pod naslovom »Delo za mir« pa je bilo doslej 2618! Podirati je dosti lažje, nego zidati.

Doktorji — samo kapitalisti.

Ljubljanska univerza je uredila po najnovjšem načinu polaganje doktorskih izpitov. Zahtevajo se neznanske pristojbine in pa 100 izvodov tiskane doktorske naloge. Kdor ve, kako po ceni so danes tiskarne, bo že zračunal, da stane mladega doktorskega kandidata njegov izpit več kot par tisoč dinarjev.

Švica se brani tujih priseljencev.

Švicarski zvezni svet pripravlja novo zakonsko določbo, po kateri bo smela le osrednja vlada določati, kdo se sme za stalno naseliti v Švici in si v njej služiti kruha. Do tega sklepa je prišlo vsled tega, ker je že doslej bilo v Švici 20% inozemskih delavcev.

Goriški romarji v Rimu.

Naši cenjeni bravci že dolgo čakajo poročila o našem škofijskem romanju v Rimu.

V nedeljo 27. IX. ob 3.30 uri so zapeli goriški zvonovi in naznanili mestu in okolici, da se odpravljajo goriški romarji s svojim prevzvom nadpastirjem v večno mesto, kjer naj zastopajo vso našo škofijo ter si zanjo izprosijo blagoslova boljših dni.

Ob 4. uri je oddrdal romarski vlak preko Tržiča po črti Mestre — Bologna — Firenze proti Rimu.

V posebnih vozovih se je vozilo 107 slovenskih romarjev. Med njimi je bilo poleg prevzvišenosti kneza in nadškofa dr. Fr. B. Sedeja 17 duhovnikov, 19 moških in 71 žensk. Izmed žensk je bilo 27 družbenic, med temi 22 iz goriške Marijine družbe, ki je s svojim pevskim zborom dvigala in razveseljevala vse romanje. Naj navedemo za ogledalo, kakšna je bila udeležba po dekanatih:

Gorica — 33; Trnovo pri L. B. — 15; Šempeter — 12; Idrija — 8; Komen — 6; Solkan — 6; Kobarid — 5; Trbiž (Ukve) — 5; Bovec — 3; Cerkevno — 3; Vipava — 2; Biljana — 1; Črniče — 1; Kanal — 1; Postojna — 1. Največ udeležencev je bilo iz sledečih krajev: Gorica —

Kdo dela javno mnenje?

Naravno, da dandanes po večini časopisje. Znan slovenski rek se pa glasi: »Čigar kruh jela, tega prejo prela.« Veliki listi so vsi po večini v rokah bogatih kapitalistov. Največji italijanski list »Corriere della Sera« podpira trgovec bombaža na debelo, g. Crespi; »Secolo« je last nekega tvorničarja lanenega olja. In tako gre lepo po redu naprej. Od vseh petindvajsetih večjih italijanskih listov, jih bo kakih dvajset v službi velekapitalistov. Ali veste zdaj, ljudje božji, zakaj nikoli ne pišejo veliki listi o trpljenju delovnih množic? zakaj vstvarjajo tako javno mnenje, ki je v prid bogatinom? Zato se mora priprosti človek še bolj okleniti svojega, magari priprostege lističa, ki brani njegove pravice. Žal, da je tudi med Slovenci že več listov, ki so se prodali kapitalistom za Judežev groše.

Balbo čisti.

Znani bivši vrhovni poveljnik milice Italo Balbo je postavljen zaradi krvavih dogodkov v Florenci za izrednega komisarja tamkajšnjega snopa. Dobil je nalogo, naj fašistovske vrste temeljito očisti. Zato je dal, po vesteh snoparskih listov, izključiti iz stranke in zapreti poročnika Morettija in snoparja Aldo Santonija.

Zborovanje za razorožitev.

Ameriški predsednik Coolidge, ki se silno trudi za razorožitev na morju, je izjavil, da se bo po uspešno uspeli konferenci v Locarnu vršilo zopet zborovanje za razorožitev. To pot pa najbrže v Haagu na Nizozemskem.

Za enkrat še ne.

Štefan Radić že precej časa ugiha ali bi vstopil v vlado ali ne kot ministrski podpredsednik. Najnovejša njegova izjava, ki jo je podal novinarjem se glasi, da zaenkrat še ne bo postal minister.

»Avanti«

v Milanu, glasilo maksimalistične socialistične stranke, je bilo v soboto devetdeseti zaplenjeno.

Ptičjeslovci.

V zadnjih dneh so poročali listi o nekem tajnem zborovanju iz Budimpešte. Zborovalci so zadrževali, da proučujejo ptičje življenje. Na zadnje so pa dognali, da je bil to sestanek protijudovske ali antisemitske stranke, ki hoče razplesti svojo organizacijo preko vse Evrope. Botri te tajne zveze pa sede v Moskvi.

V vlaku.

Življenje v vlaku je bilo poleg neznatnih težav, ki so stalno združene s takimi potovanji, zelo družinsko. Peli smo cerkvene in svetne pesmi, molili in se smejali, da sami ne vemo, kdaj smo ugledali veličastno kupolo sv. Petra v Rimu. Tedaj se je oglašila iz vseh vozov zahvalna pesem, ki je prihajala iz žarko navdušenih src in nas je zelo ganila. To pesem smo prepevali do glavne rimske postaje, kjer so nas sprejeli: naš poslanec dr. Besednjak, preč. g. generalni vikar msgr. Sion, predsednik romarskega pripravljalnega odbora dr. Brumat, in še nekateri drugi duhovniki.

Stanovanje in hrano smo imeli za časa bivanja v Rimu v hospicu sv. Marte. S postrežbo smo bili zadovoljni. Zahvaljujemo se za skrbno postrežbo zlasti slovenski č. s. Terziji.

V torek in sredo smo obiskali štiri bazilike, kakor je predpisano za pridobitev odpustkov. Sv. Peter, Sv. Ivan v Lateranu, Sv. Pavel izven mestnega obzidja, Sv. Marija Velika — to so bili štirje mejniki na-

Žalni dan na Litvi.

V litvanski državi ob Baltiškem morju so proglasili dan 10. oktobra za narodni žalni dan. L. 1920. je na ta dan zasedel poljski general Zeligovski litvansko mesto Vilno. Vsi časopisi bodo na dan obletnice izhajali s črnim robom. Žalni dan, da ne pozabi mlajši rod na usodo svojih očetov...

Brez kruha!

Zadnji uradni izkaz brezposelnih na Angleškem izkazuje 1.297.600 ljudi, ki so brez dela. Blagoslov našnjih dni!

London postaja ameriški

Londonski občinski svet je sklenil, da se ne bodo več nazivale londonske ulice z imeni slavnih mož, ampak kar s številkami kot v ameriških mestih.

Najstarejši vladar.

Vladar male države Liechtenstein, ki leži ob švicarsko-avstrijski meji, princ Ivan Liechtenstein je brezdvomno najstarejši od sedaj živečih vladarjev. Pred par dnevi je praznoval svojo 85-letnico. Prestol svojih dedov je zasedel že leta 1858., vlada torej že celih 67 let. Najbrže je dosegel s tem rekord med kronanimi glavami. »Državni« posli mu pa ne delajo preveč skrbi in živi večinoma na Dunaju.

Dobre češke kupčije.

Od oktobra lani do junija letos je ruska trgovinska delegacija v Pragi nakupila v Češkoslovaški za 255 milijonov češkoslovaških kron raznega blaga in ga izvozila v Rusijo. Največ so Rusi kupovali: sladkor (31%), poljedel. stroje (21%), tekstilno blago (9%), semena (7%).

Rumena reka divja.

Iz Kitajske prihajajo poročila, da je glavni kitajski veletok Hoangho narastel vsled močnega deževja. Voda je prestopila bregove in poplavila na tisoče kilometrov sveta. Čez 80.000 ljudi je brez strehe.

GOSPODARSTVO.

Čebelarjem!

Sladkorja za pitanje čebel nimamo še na razpolago. Kdaj ga dobimo, ne vemo še. Obvestimo pa pravočasno vse potom časopisja, kadar bo že v naši zalogi. Poudarjamo, da se upoštevajo le oni prednaročniki, ki predplačajo 2 liri za vsak naročen kg sladkorja, kakor je bilo že zadnjič objavljeno. To velja za vse brez izjeme, da ne bo potem, ko se bo sladkor delil, prerekanja in zamere. Prednaročila se še sprejemajo, a podvizaite se! —

Sprejem pri sv. očetu.

V sredo popoldan je bila avdijenca pri sv. očetu. Razvrstili so nas v dveh velikih vatikanskih dvoranah (Sala Reggia in Sala Ducale). Nestrpno smo čakali, da se prikaže oče katoliške družine, papež Pij XI. Ko smo zagledali njegov prijazen obraz, se je oprijelo vseh romarjev neko čudno navdušenje; »živijo« klicev ni bilo konca. Sv. oče je šel s svojim spremstvom mimo nas, vsakemu je ponudil pastirski prstan v poljub in vsak je dobil malo sve-

Vseučilišče s petrolejem.

Na ameriški univerzi v Teksasu so se začeli profesorji baviti s trgovanjem. Na zemljišču, ki pripada univerzi, so naenkrat odkrili bogate petrolejske vrelce. Začeli so jih izkoriščati in danes ima ta univerza že precej dobro izpeljano družbo za petrolej. Filologi in juristi bodo kmalu pustili svoje zaprašene bukve in si s petrolejem kovali cekine zlate.

Slabo se je obneslo.

Zadnji dan tega meseca bodo za ključni Angleži svojo svetovno razstavo v Wembleyu. Je pa že tudi čas. Angleži so se namreč topot všteli. Mislili so, da bodo imeli od razstave kaj dobička, v resnici pa imajo 250 milijonov lir zgube.

Sleparji na delu!

Sleparji so te dni spet ponaredili 100-lirske bankovce in sicer številko 3084, serija I. 67 Banca d'Italia. Ponarejeni so imenitno, le glava v vodenem tisku je natisnjena od zadnje strani. Pazite!

Podjetni Jugoslovani v Ameriki.

Jugoslovanski naseljenci v Ameriki trgovci Baburić, Petrinović in Lukinić so kupili pred kratkim 24 velikih tvornic solitra v državi Čile v južni Ameriki. Izplačali so za nakup kar potom enega čeka okoli 400 milijonov lir. To je bil eden največjih čekov tudi po ameriških pojmihi.

Izgubljeno.

Dne 10. t. m. so se našli na ulici deli klobukov. Izgubila jih je najbrže vajenka kake klobučarne. Dobijo se pri mestnem magistratu.

Darovi.

Za »Alojzijevišče«. V počestvenje spomina večletnega zastopnika pok. gosp. Alojzija Silič-a daruje gosp. Drag. Starec iz Barkovelj L 50. — Pri poroki g. Jak. Pivka z gospodično Jožico Žejn v Ajdovščini so nabrali svatje 75 lir. Bog plačaj!

To kot dodatek svojemu prejšnjemu obvestilu in pa v pojasnilo neštetim pismenim vprašanjem, ki prihajajo dnevno na nas. — Slovenska čebelarstva zadruga v Goriči, Via S. Giovanni 6/L.

Akcija za pospeševanje sadjarstva na Goriškem.

Z velikodušnim prispevkom, ki ga je dala na razpolago furlanska pokrajinska uprava, bo porazdelil odbor za pospeševanje sadjarstva na Goriškem v tekoči jeseni in zimski med kmetovalce:

tinjo kot dragocen spomin na naš mestnika Kristusovega na zemlji. Ko je bil prehodil vse vrste, je sedel sv. oče na tron, mi vsi pa smo se zgrnili okrog njega, da slišimo besedo iz ust najvišjega moža na svetu. Njegove očetovske, globoko občutene in v srce segajoče besede so bile približno te:

Veliko je naše veselje, ko se moremo nekoliko trenutkov pomuditi z romarji iz goriške nadškofije. Prišli ste s svojim ljubljenskim nadpastirjem in našim bratom tam od Akvileje in Gradeža. Akvilejal! Koliko spominov se nam pri tej besedi obudi. Iz dežele ste, kjer je cvetela ena izmed prvih hčerk kat. Cerkev, iz dežele, ki je posvečena po tolikih svetnikih iz dobe prve ljubezni mlade Cerkev, iz dežele, ki je vsa prepojena z mučeniško krvjo. In iz te krvi zajemate tudi vi še danes svojo globoko vero, ki jo zelo cenimo. Prišli ste, da obogatite z duhovnimi dobrotami sv. leta sebe in vso škofijo, ki jo zastopate. Prišli ste pa tudi, da obiščete skupnega očeta v domači hiši.

Bodite torej srčno pozdravljeni vsi in vsak posebej! Pozdravljeni vaši pastirji, ki jih je prišlo tako lepo število, pozdravljena naša ljuba mladina, ki jo zastopajo tisti le dečki, ki so nas obiskale v tako več

6000 breskev vrst: majna roža, Amsden, Viktor; 2000 hrušk vrst: Coscia, William, Hardy; 1000 marelic vrst: Ambrosia in 1000 jablan vrst: zimska zlata parmena s pustom ene lire na kupni ceni vsakega drevesa.

Da se akcija olajša, se naprošajo županstva, da o tem obveste vse sadjerejce, da prevzamejo naročbe in da pošljejo takoj ko poteče rok za prigravitve sadjarsko-vinarskega oddelku kmetijskega urada v Gorici (Via Trieste 43) natančen, število in vrste dreves vsebujoč seznam naročnikov. — Naročbe sprejemajo županstva do 15. novembra 1925. — Za kmetovalce iz Gorice sprejema naročbe kmetijski urad.

Kmetovalci pozor!

V državnih drevesnicah v Gorici in Komnu bodo letošnjo jesen in prihodnjo pomlad na razpolago sledeče gozdne sadike: smreke, borovci, kostanji, jevše, kanad. topoli, koprivci in orehi. Sadike so stare od enega do šest let. Stanejo 20 do 300 lir tisoč. V svrhu informacij se obrnite na dotična županstva ali na kr. gozdni urad pri podprefekturi v Gorici.

Važno za vinogradnike!

Oskrbništvo posestev bar. Teufelbacha v Vipolžah naznanja, da je uredilo popoln obrat za žganjekuho od najnižjih do najvišjih stopinj alkohola. Po 25. X. se sprejema vsaka množina zdravih tropin od 5 q naprej pod jako ugodnimi pogoji. Tostvarne prigravitve se lahko podajajo v oskrbn. pisarni v Vipolžah od 9. ure predpoldne do poldneva, kjer se dobe tudi natančnejši pogoji.

Zanimivosti.

Ob pobočjih libanonskih.

Divje se borijo francoske in španske čete proti Rifancem. Enaki srđiti boji, ki jih ne zaukazuje Francozom ne slava ne bramba domovine, se vršijo v starodavnih pokrajinah ob libanonskih gorah, koder živi svobodoljubno ljudstvo Druzov. Ped za pedjo se morajo sinovi pustinje umikati modernemu orožju. Nek angleški poročevalec piše domov iz bojnega polja:

Zdaj so se Druzi umaknili proti Cananet-Canathi, ki ga zovejo tudi »mali Rim«. Tu stoluje papež Druzov, veliki duhoven Ahmed el Hagari, ponosni in veličastveni starec, ki navda s spoštovanjem vsakogar, ki se mu približa. Njegova prestolnica je zavarovana s skalnatim pasom, ki je za Druze »trdnjava božja«, djabal el Derouso. —

likem številu, pozdravljeni vsi očete in matere — vsi, vsi in vsak posebej.

In prišli ste, da vas skupni oče blagoslovi. Prav radi Vam podelimo svoj najvišji blagoslov. Pa ne le vam samim, ampak tudi vsem in vsemu, kar imate v svojih mislih, srcih in namenih. Naš poseben blagoslov želimo podeliti predvsem vašim pastirjem in v njih vsem dragocenim dušam, ki so izročena njihovi skrbi. Naš blagoslov naj se razlije na katoliško mladino, ki gori za verske vzore. O, mladina, ta nam je zelo pri srcu. Sporočite ji tam doma, da jo sv. oče blagoslovlja in vabi v svoj in Kristusov obzjem. Pristrčen blagoslov podelimo zlasti mladini v Marijinih kongregacijah, da bi njena ljubezen do božje Matere Marije in do vsega, kar je njej drago, še bolj vzplamtela.

Sporočite naš blagoslov vsem vašim dragim, očetom in materam, bratom in sestram, otrokom v zibkah in izkušnim starčkom na robu groba. Vse želimo blagosloviti. Tudi one, ki jih je božja Previdnost priklenila na posteljo trpljenja, da, vsem bolnikom naš blagoslov za moč in vztrajnost v urah preizkušnje.

Blagosloviti hočemo tudi vaša mesta in vasi, vaša polja, travnike in vrtove in vse delavnice, kjer si v

Ta skalnati masiv, čigar vrhovi segajo 1800 metrov visoko pod oblake, je ugasel ognjenik, ki je iz tisoč žrel bruhal lavo na nižje se razprostirajoče ravni, do Tiberijskega jezera ter do prvih oaz pred Damaskom. Ta gorski sklop, ki ga pozna sveto pismo pod imenom »gora Bazan«, je bil v preteklih dneh zelo plodovit. Njegovi hrasti so se kosali z libanonskimi cedrami. Proroki so opevali tolste črede drobnic, njegov rod, ki izvira od samih nebeščanov.

Pod grškim in rimskim gospodstvom so cvetela v deželi razkošna mesta. Canatha, s svojimi svetišči, kopališči, dirkališči ter znamenitim Trajanovim vodovodom, je tedaj postala tržišče.

V času kraljevanja kralja Amra I. v drugem stoletju, se je vsa dežela pokristanila. Razkošje pa ni prenehalo. Štiri stoletja kasneje pa je padla na to cvetočo deželo klet izzlama. Nekdanja slava in bogastvo je zginilo kot senca. Izza 17. stoletja ni več svet nič slišal o tej deželi.

In vendar; ko prestopi noga omejeno nevarno in grozo vzbujajočo skalnato pokrajino, se razgrne pred očmi krasen pogled: vinske gorice, vrtovi oljk, rimski mavzoleji, prestna svetišča, krasne hiše s še rimskimi grbi ter grškimi napisi. Slikovita ubranost barv, zgodovinske razvaline sredi bohotne narave, nove stavbe sredi vrto; vse obdaja visok zid, pod njim pa se vije reka, ki izgublja svoj tek v nežnem zelenju na obzorju.

Tod branijo Druzi svojo svobodo in grobove svojih prednikov.

Ljudje v oblakih.

V Tibetanskih planotah je več vasic v višini čez 4800 metrov. V južno-ameriški državi Peru pa je selo Chukipinamine, ki leži 5800 metrov visoko. Za dva naša Triglavla!

Prva stavka na svetu.

Kakor pravijo zgodovinske knjige je bila prva stavka na svetu že za Mojzesovih časov. Izraelci, ki so bivali takrat v Egiptu, so hoteli praznovati neko versko svečanost. Kot svoja odposlanca pošljejo k faraonu Mojzesa in Arona. Faraon pa prepove Izraelcem, da bi ta dan pustili delo in jih ukaže še bolj bičati kot navadno. To je ljudstvo razdražilo. Sklenili so, da ne gredo na delo. Več kot milijon ljudi je stavkalo.

Tudi take so na svetu.

Prejšnji teden se je nastanila v rimskem hotelu »Excelsior« ameriška

šká dama Grant, soproga slovitega njujorškega odvetnika. Ona sama je podpredsednica velike petrolejske družbe. Mednarodni tatovi so takoj otipali debelega tička. Ko ni bilo bogatašnje v sobi, so ji odnesli za dva milijona prstanov, uhanov, zapestnic, bisernih ovratnic in podobne ropotije. Ko ji je hotelski ravnatelj ves prepaden javil tatvino, je brezbržno zamahnila z roko in šla naprej po svojih opravkih.

Prve solze na svetu.

(Pripovedka Kabilov, ki se vojskujejo s Španci za svojo svobodo.)

V začetku je hodil po svetu nek otrok. Bil je sirota in ni imel ne očeta, ne matere. Žalostno je blodila ta sirota po svetu, toda jokati ni mogla. Takrat še namreč niso jokali. Ko je luna videla, kako blodi dete žalostno okrog, se ji je smililo. Ko je bila noč, je luna stopila z neba na zemljo, legla k otrokovim nogam in mu rekla: »Sirota, joči! Toda pazi, da ne padejo tvoje solze na zemljo, od katere se hranijo ljudje, da zemlje ne umažeš. Pazi, da padejo tvoje solze na mene. Jaz jih vzamem v nebo.« Nato sirota

zajoče. Bilo je to prvo jokanje na zemlji. Prve solze so padale na luno. Luna pa je rekla siroti: »Dam ti milost, da te bodo ljubili vsi ljudje.« Ko se je sirota izjokala, se je luna dvignila zopet k nebu. Sirota pa je bila od tistega dne srečna. Ljudje so jo ljubili in so ji dali vsega, kar jo je veselilo in vedrilo. Na luni se vidijo pa še danes temne pegle. To so solze prve sirote in prve solze na svetu.

Pameten kitajski skopuh.

Premeten kitajski skopuh je nekoga dne, ko vstopi v njegovo sobo eden izmed prijateljev, prav vneto lovil muhe. Ko se mu posreči ujeti eno, jo nalahno stisne v pest, spusti v posodo, v kateri je imel sladkor in jo varno pokrije s pokrovom.

Prijatelj ga začudeno vpraša, čemu to počenja.

»Lej ga no! Čemu neki! Na ta način se najlažje prepričam, če moji služabniki kradejo sladkor ali ne. Če ne najdem več muhe v posodi, je jasno, da je nekdo kradel.«

Kaj je novega na deželi?

Tolmin.

(Zbližanje med konsumentom in producentom). Bolj in bolj prodira med naše ljudstvo zadružna misel, ustanavljajo se povsod zadruga, ki tudi ob pravem vodstvu in na solidni podlagi uspevajo. Tako odpre te dneve »Kmetijska zadruga« iz Vogerskega pri Gorici svojo vinsko klet v naši kaplaniji. Tako je tudi prav. Vogerska vina v naše gore, naš sir pa odjemalcem v dolini. Vogerska vina so znana kot najboljša vina v goriški okolici. Naravnost izborna lega tamošnjih vinogradov je priborila pridelku dober sloves. Zato se je pa tudi nadejati, da bodo znali ceniti naši hribovci domač pridelek in da se bodo posluževali te pravkar otvorene kleti.

Velike Žablje.

Tužno vest moramo poročati. V soboto 17. t. m. je izdihnila svojo blago dušo Milka Samec, ki zapušča potrtega in žalujočega soproga z dvema malima otročičkoma, od katerih šteje mlajši še le par dni. Res težko je bilo še tako mladi, komaj 28-letni ženi zapustiti svoje drage. Bila je vzorna mati in spoštovana od vseh občanov. Bila je tudi vrla čitateljica naše »Gor. Straže«. Da je bila res pravega krščanskega

značaja je pričal njen pogreb, katerega se je vdeležilo obilo ljudi in sorodnikov. Naj Ti bo zemljica lahka, draga Milka! Razžaloščeni družini, staršem, sestram in bratu iskreno sožalje!

Vreme.

Možje in fantje! Dne 9. novembra t. l. bomo zopet poromali na starodavno božjo pot k Materi božji v Vreme. Spored romanja je tale: 1. Ob 8. uri govor in sv. maša; 2. Ob 10. uri govor in slovesna sv. maša; 3. Obed deloma iz nahrbtnika; 4. Ob 1. uri govor in pete lit. M. B. Zahvalna pesem. Konec.

Romanje je namenjeno za moše in fante iz dekanij Postojna, Trnovo, Jelšane, Hrušica, Dolina in Tomaj. Za tiste, ki bodo prišli že prejšnji dan, v nedeljo popoldne ali proti večeru, da opravijo sv. spoved, bodo spovedniki na razpolago. Hrano prinese vsak s seboj. Kdor želi gorko kosilo, naj takoj javi domačemu župniku ali župnemu uradu v Vremah. Vlaki: Zjutraj: Odhod iz Postojne ob 5. uri, dohod na Gor. Ležeče ob 5.37. Odhod iz Trsta ob 5.15, dohod v Divače ob 6.47. Popoldne: Odhod iz Ležeč ob 16.10 proti Postojni in Reki. Odhod iz Divače ob 15.48 in 17.46 proti Trstu.

potu svojega obraza služite časno in večno življenje.

V spomin na ta obisk pri skupnem očetu smo vam poklonili malo svetinjico. Mislite si, da ste jo prejeli iz roke v roko od nas samih. Ta svetinja naj vas spominja svetih sklepov, ki ste jih naredili, in velikih milosti, ki ste jih prejeli v središču krščanstva. Spominja pa naj vas tudi, da ste člani velike kat. družine, ki je razširjena po vsem svetu, a še ne tako, kakor želi naše očetovsko srce. Ta svetinja se danes s spoštovanjem hrani na Japonskem in Kitajskem, v Afriki in Oceaniji in še marsikje, kjer čakajo še milijoni na luč in milost Kristusovo. Spominja naj vas, da ste vi vsi poklicani h sodelovanju za razširjanje kraljestva božjega na zemlji.

Sprejmite še našo toplo zahvalo za vsa ljubezen in vdanost, za vse izraze navdušenja, za lepe pesmi in vzklike, s katerimi ste v naši osebi počastili Kristusa samega.

Nato je sv. oče podelil blagoslov. Zaorili so »živijo« klici sv. očetu in našemu prevz. nadpastirju, nato smo prepevaje hvalno pesem zapustili Vatikan. — Isti dan zjutraj smo bili pri sv. maši, ki jo je daroval sv. oče.

V četrtek in petek.

V četrtek in petek smo obiskali razna častljiva svetišča. Tako n.

pr. cerkev sv. Ignacija, kjer počivata sv. Alojzij in Ivan Berhmans. Ogledali smo si tudi njuni sobici, kjer hranijo razne zelo zanimive spominke teh dveh mladinskih svetnikov. V Jezusovi cerkvi smo obiskali grob sv. Ignacija. Posetili smo tudi katakombe in sicer večinoma katakombe sv. Kaliksta, sv. Domitile ter cerkev sv. Neže. V teh tajinstvenih grobiščih so nekateri duhovniki maševali, mnogi romarji pa so se sv. maš udeležili z izredno pobožnostjo. In kako ne; na krajih, kjer je bilo pokopanih poleg znanih nam svetnikov in svetnic, n. pr. sv. Neže, sv. Cecilije itd., toliko tisoč sv. mučencev Gospodovih?

Precej časa smo posvetili tudi obisku misijonske razstave. Nekdo je rekel: »Nisem mislil, da ima kat. Cerkev toliko ugleda po vsem svetu. Še le na misijonski razstavi sem spoznal, da so nam katehetje v šoli vse premalo govorili o ogromnem kulturnem delu, ki ga vrši kat. Cerkev po vseh delih sveta. Sploh ne vem, kaj bi rekel vsem onim, ki očistajo Cerkev, da ovira znanost, umetnost in splošno omiko, odkar sem le malo pogledal v Rim in tole razstavo.« In res se meni zdi, da je Cerkev lahko zelo ponosna na to razstavo.

Kaj smo še videli? Na Janikulu kraj in cerkev, kjer je bil sv. Peter

križan; Mamertinske ječe, kjer sta bila sv. Peter in sv. Pavel vklenjena in kjer je sv. Peter čudežno prikljical studenec, ki je še sedaj tam, da je mogel krstiti svoje čuvaje; »Tri studence«, ki so žuboreli, kjer je bil sv. Pavel obglavljen; na stari Apijski cesti smo videli mesto, kjer je iz ječe ubegli sv. Peter srečal Kristusa in ga vprašal, kam gre. Na Kristusove globoke besede: »Grem v Rim, da bom znova križan«, se je sv. Peter vrnil in je bil križan. In še mnogo drugih zanimivosti smo videli, pa ne moremo vsega tu poročati. Lepote sprehodov po Monte Pincio n. pr. in podobnih življajev še omeniti ne moremo.

Zanimalo bo mnoge, ako omenimo na kratko še čisto slovenske romarske pobožnosti. Pri vseh treh pobožnostih, ki jih bomo omenili, je bilo skupno sv. obhajilo in petje pod vodstvom neumorne gč. Pavle Makuc.

Na prvi petek 2. X. smo se zbrali v Jezusovi cerkvi. G. Reščič je maševal na oltarju »Posvečenja družin Srcu Jez.«, na glavnem oltarju pa je istočasno maševal g. Kramarič. Imel je tudi lep govor. Pojasnil je besede sv. očeta in vzpodbujal romarje k češčenju Presv. Srca. Po sv. maši smo ponovili posvečenje naše domovine božjemu Srcu.

(Konec prih.)

Bukovica.

Anton Gabrijelčič, ki je bil ranjen pri nesreči v opekarni Cantoni, o kateri smo pred dnevi poročali, je radi zadobljenih ran umrl v bolnišnici v Gorici. Ostali ranjenci so deloma že zapustili bolnišnico, deloma jo zapuste v kratkem.

Opatjeselo.

Dne 4. t. m. smo imeli pri nas po izvršenih občinskih volitvah volitev župana in odbora. Za župana je bil enoglasno izvoljen posestnik Josip Frandolič, za podžupana pa posestnika Karol Pahor in Anton Cotič. Po končani volitvi je imel dosedanji komisar na navzračje navor, v katerem je omenjal svoje delovanje in zadržanje v času dveletnega komisarjevanja ter je želel novemu starešinstvu najboljše uspehe. Odgovoril mu je podžupan g. Karol Pahor v imenu župana, odbora in svetovalcev ter se mu zahvalil za njegovo delo. Kot oseba je bil g. komisar vedno kulanten in je z občinarji prijazno občeval. Njegovo uradno delovanje bo pa odbor ocenil, ko ga bo pregledal ter se mu primerno zahvalil. Prosil ga je tudi, naj sporoči pristojnim oblastvom, da želi novo starešinstvo delovati strogo po predpisanih zakonih in hoče po vseh svojih močeh skrbeti za gospodarsko dobrobit občine.

**Sv. Lucija.
(Semenj.)**

Županstvo Sv. Lucija javlja, da se bo vršil dne 1. novembra t. l. na praznik »Vseh Svetih« pri Sv. Luciji ob Soči semenj. Vabljeni so kupci in prodajalci, da se vdeležijo semnja v velikem številu.

Idrija ob Bači.

Po dolgotrajni bolezni je umrl 25-letni mladenič Srečko Leban. Njegov pogreb se je vršil v ponedeljek 19. t. m. ob zelo veliki vdeležbi. Bil je zvest član našega »Prosvetnega društva« in splošno spoštovan. Bolezen si je nakopal v svetovni vojni. Pokoj njegovi mladi duši, preostalim iskreno sožalje!

Temnica.

Po dolgem času smo vendar dobili, kar smo tako dolgo želeli. K nam je prišel nov dušni pastir č. g. Valentin Knavs iz Logov.

Njegovi farani so pri slovesu od svojega pastirja jokali; mi pa smo veseli, ker vidimo, da nam je Bog poslal gorečega in pobožnega dušnega voditelja. Sicer ne bo novi gospod pri nas imel same ugodnosti, a naj mu bo v tolažbo, da ga vsi farani iskreno radi sprejemajo in se mu zaupajo. Prosimo pa g. vikarja, naj z nami potrpi in vztraja, dokler bo mogoče. Faran.

Lokovec.**(Smrtna kosa.)**

V nedeljo zjutraj je umrla v mestni bolnišnici v Gorici vrla mladenka Frančiška Bremec iz naše fare. Pobrala jo je neizprosna bolezen, ki si jo je mlado dekle nakopalo tekom svoje službe, ko je bila deset let za natakario v Postojni. Pokojnica je bila blaga in pridna mladenka, ki bi bila lahko vzor marsikateremu dekletu, ki se izgubi komaj prestopi domači prag in gre v službo. — Pogreb pokojnice se je vršil v ponedeljek popoldne. Njenim preostalim naše sožalje, pokojnici pa večni mir!

Priatelji.

Zapotok nad Kanalom.

Pišejo nam: Naša vasica je pa res od sveta zapuščena. Posebno pošta je zelo hitra. Menda dobiš prej pismo kam v London kot pa iz Gorice v Zapotok. Vsakih štiri najst dni enkrat ali dvakrat nas osreči pismoša s svojo navzočnostjo. Moral bi pa vsak teden trikrat k nam. Dostikrat se pripeti, da dobimo po tri »Straže« skupaj. Za zdaj le opozarjamo, da če ne bo reda, bomo naredili pa še druge korake.

Valuta.

Dne 21. oktobra si dobil:

za 100 franc. frankov	110.50 do 111.25	Lir
za 100 belg. frankov	113.— do 115.—	Lir
za 100 švic. frankov	481.— do 485.—	Lir
za 100 češ.-slov. kron	74.25 do 74.75	Lir
za 100 dinarjev	44.20 do 44.55	Lir
za 1 sterling	121.25 do 121.45	Lir
za 1 dolar	24.90 do 25.10	Lir
Novci po 20 frankov	95.— do 98.—	Lir
za 100 avst. kron	0.0350 do 0.0360	Lir

ZAHVALA

za sočutje ob smrti in za sprejem na zadnji poti predrage soproge hčere in sestre

Milke Samec roj Štokelj.

Posebno se zahvaljujemo za nagrobno tuk. pev. zboru pod vodstvom gosp. Maksa Trohe, vsem sorodnikom, prijateljem domačim in iz sosednjih vasi, ki so kljub poznemu obvestilu v velikem številu spremili pokojnico na poti k večnemu počitku.

Bog ji daj večni mir!

Vel. Žablje, dne 19. oktobra 1925.

Izidor Samec, soprog.

Družina Štokelj. Starši, brat in sestra

**Kmetska in delavska posojilnica
v Spodnji Idriji**

vabi vljudno na svoje

REDNI OBČNI ZBOR,

ki se bo vršil dne 25. oktobra 1925. ob eni uri popoldne v uradnih prostorih. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Revizorjevo poročilo. 3. Odobrenje letnega računa. 4. Volitev novega odbora. 5. Slučajnosti.

Ako bi ne bilo ob določeni uri zadostno število članov navzočih, se vrši za pol ure potem drugi občni zbor, pri katerem zadostuje vsako število članov. Odbor.

POZOR! Pri Jos. Sbarsil v Gorici, via Ascoli št. 18 pritičje, se dobi velika izbira kurjega in gosjega perja za postelje in podzglavnike po najnižjih konkurenčnih cenah. POZOR NA ŠTEV. 18.

Naznanilo.

Otvoril sem krojaško delavnico v Gorici, Via S. Giovanni 2. — Za obilen obisk se priporoča

Hlede Hilarij.

KMETJE POZOR!

V Bosni imam za prodajo na razpolago več graščin ter večjih in manjših posestev. Cene zelo solidne. Pojasnila dajem našim Primorcem iz uslužnosti brezplačno: Jernej Šinigoj, trgovski potnik, Banjaluka, Vojvode Putnika ulica 57, Jugoslavija.

Mladi prašiči tudi za plemenitev, čistokrvne nemške požlahtnjene pasme z visečimi ušesi se dobe v Avčah, vzrejališče Jos. Bavdaž.

V Bosni prvovrstna zemlja v krasni legi na prodaj. Pojasnila pri upravnistvu našega lista.

Soba, meblowana, zračna, za dve osebi in hrana se išče v bližini Via Carducci; ponudbe s ceno v zaprtem pismu na upravo lista.

Na prodaj:

AVTO 501 s šestimi novimi gumami in števcem; v popolnoma dobrem stanju.

AVTO O. M. 12/15 HP, L. 15.000

AVTO „DIATTO“, torpedo, le za 13.500 lir.

Poizve se pri garaži

„FIAT“

Gorica, Corso V. E. III št. 58

„ZADRUŽNA ŽGANJEKUH“ V DORNBERGU

priporoča

prodajalcem žganja

SVOJ jamčeno PRISTNI TROPINOVEC

priznanega okusa

Prepričajte se!

Postrežba točna!

Žganje vedno v zalogi.

Vprašajte izrecno po „Zadružni žganjekuhi“!

ZOBOZDRAVNIK**Dr. L. MERMOLJA**

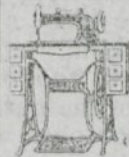
špecialist za ustne in zobne bolezni, ordinira

v **GORICI** na Travniku 5/II.

od 9. do 12. in od 3. do 5.

**Teod. Hribar (nasl.) - Gorica
CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)**

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Kaymann, vsakovrstno blago za poročenca kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno!**Cene zmerne!**

„Mundlos“ šivalni stroji „Göricke“ dvokolesa, motorini „Fiam“ belgijske puške se vdobe le pri Josipu Kerševaniju-Gorica

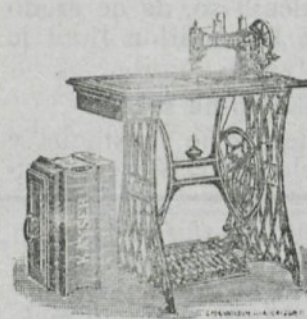

Piazza Cavour št. 9

Mehanična delavnica, Piazza Cavour šte. 5.

Manufakturna trgovina**FELBERBAUM & ROLICH****GORICA - CORSO VERDI 7**

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega blaga in sukna za moške in damske obleke - veliko izbero moškega in ženskega perila ter vse potrebščine za neveste - zmeti - blazine - odeje ter vsake vrste platnena blaga.

Prav gotovo je, da najboljše originalne ŠIVALNE STROJE in DVOKOLESA iz najboljših nemških tovarov dobite le pri dobro znani tvrtki:

FRANC SAUNIG - GORICA
VIA CARDUCCI 25, (prej Gosposka ulica)

Pred nakupom oglejte si veliko izbiro ali pa zahtevajte cenik.

PODRUŽNICA**Ljubljanske kreditne banke v Gorici**

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50 — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica	CENTRALA	Rezerva S H S
in rezerve:	LJUBLJANA	Din.
Din. 50,000.000		10,000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje: na vložne knjižice po čistih 4% (davek plača banka sama). Na tekoči račun ter proti odpovedi najboljše po dogovoru.

Sprejema tudi dinarske vloge in jih obrestuje najugodnejše. — Izvršuje denarna nakazila na tu in inozemstvo. — Nakupuje in prodaja svakovrstne valute, vrednostne papirje in srečke.

Plača vedno priznana najvišje dnevne cene za obveznice vojne odškodnine (bone).

Izvršuje sploh vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.